

**Вебінар для фахівців, що забезпечують
координацію та надають послуги
постраждалим від сексуального насильства з
особливою увагою до жінок і дівчат, вчиненого
представниками держави-агресора та особам,
які незаконно утримувались або перебували в
полоні.**

21.07.2022

ЗАВДАННЯ:

- 1) ознайомлення з нормами міжнародного права;
- 2) опрацювання новел законодавства, що стосується надання належної соціальної, психологічної медичної та правової, допомоги постраждалим особам;
- 3) відпрацювання алгоритмів взаємодії суб'єктів, що залучені у систему допомоги постраждалим особам;
- 4) ознайомлення з особливостями організації надання першої психологічної допомоги та кризового консультування.

УМОВИ ЕФЕКТИВНОЇ УЧАСТІ

- ✓ Майте віртуальне терпіння
- ✓ Будьте тут і зараз – посвятіть цей час собі та навчанню
- ✓ Не соромтесь спілкуватися, писати у чаті приклади, питання, реакції, власні міркування - активність, обмін досвідом та взаємодопомога дуже заохочується!
- ✓ Перевірте справність гарнітури, мікрофону\навушників, відсутні перешкоди у трансляції
- ✓ **ТУРБУЙТЕСЬ ПРО СЕБЕ ПІД ЧАС УЧАСТІ У ВЕБІНАРІ.**

- ✓ Нормативно-правові акти, що регламентують надання належної соціальної, психологічної медичної та правової, допомоги особам, з урахуванням внутрішньо переміщених осіб, постраждалим від сексуального насильства, вчиненого представниками держави-агресора та особам, які незаконно утримувались або перебували в полоні.
- ✓ Визначення потреб постраждалих осіб та встановлення статусу особи, яка постраждала від торгівлі людьми.

Військова окупація — тимчасове захоплення території військами супротивниками у ході збройного конфлікту

Міжнародне право: положення IV Гаазької конвенції 1907 р., IV Женевської конвенції 1949 р.,

- Окуповуюча сторона зобов'язана ужити всі заходи для забезпечення порядку на захопленій території
- Населення окупованої території повинне підкорятися розпорядженням влад, проте його не можна примушувати до складання присяги на вірність, до участі у військових діях, спрямованих проти їх країни, до надання відомостей про її армію.
- Мають поважатися честь, життя цивільних осіб, їх власність, релігійні переконання, сім'я.
- Окуповуюча держава зобов'язана забезпечити цивільне населення необхідним одягом, продовольством і санітарними матеріалами.

Під час військової окупації відносно цивільних осіб забороняється:

- здійснювати будь-які акти насильства, залякування або образи;
- застосовувати заходи примусу фізичного або морального порядку, зокрема, з метою отримання відомостей;
- застосовувати тортури, тілесні покарання, медичні дослідження тощо;
- застосовувати колективні покарання;
- захоплювати заручників;
- депортувати цивільне населення з окупованої території.
- Іноземцям, що опинилися на захопленій території, забезпечується право її залишити.

Положення Женевської конвенції про захист цивільного населення під час війни 1949 року

- стаття 27 передбачає, що «жінки потребують особливого захисту від будь-якого зазіхання на їхню честь, і, зокрема, захисту від зґвалтування, примушування до проституції чи будь-якої іншої форми посягання на їхню гідність».

Воєнний злочин

це серйозне порушення законів та звичаїв війни. Це вбивства (за винятком вбивства комбатанта комбатантом) і катування, що мають місце в умовах збройного конфлікту, знищення або присвоєння майна без воєнної необхідності, призов на окупованій території, незаконні переміщення цивільного населення, атаки на цивільні об'єкти тощо.

ВОЄННИЙ ЗЛОЧИН

СТ. 8(2) РИМСЬКОГО СТАТУТУ МКС
Це серйозні порушення законів та звичаїв війни:

Вбивства цивільного населення
та військовополонених

Призов на окупованій території

Напад на цивільне
населення/цивільні об'єкти

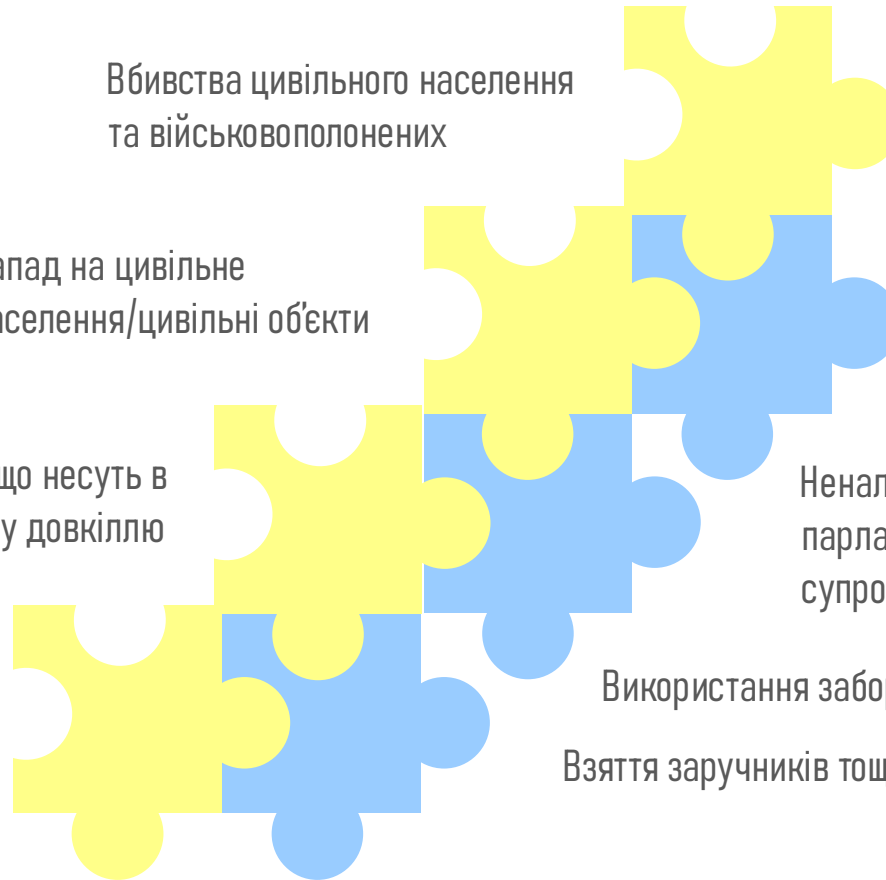
Нанесення ударів по гуманітарним
конвоям

Напад на об'єкти, що несуть в
собі значну загрозу довкіллю

Неналежне використання прапора
парламентаря/військової форми
супротивника, медичних емблем

Руйнування культурних пам'яток,
церков, шкіл, лікарень тощо

Використання забороненої зброї
Взяття заручників тощо

- Посадові особи РФ мають бути негайно притягнуті до міжнародної кримінальної відповідальності, так само як і РФ — до міжнародної відповідальності.
- РФ повинна відповісти за окупацію Криму і ОРДЛО, а також за криваву загарбницьку війну, яку вона віроломно розпочала о 5 ранку 24 лютого 2022 року проти всієї України та цивілізованого світу загалом.

Акти сексуального насильства - окрема категорія воєнних злочинів:

- серйозні порушення міжнародного гуманітарного права;
- якщо були вчинені в контексті широкомасштабного або систематичного нападу, спрямованого на цивільне населення - злочини проти людяності;
- форма геноциду.

Сексуальне насильство - одна із форм катування з метою отримання зізнань шляхом зґвалтувань, примусового оголення, погроз в чинення сексуального насильства щодо них самих або їхніх родичів.

Чоловіки піддаються зґвалтуванням, кастрації

кожен четвертий чоловік з постраждалих від сексуального насильства

Жінки піддаються сексуальному рабству, примусу до проституції та іншим формам сексуального насильства

кожна третя жінка зазнала, або стала свідком такого насильства

Зґвалтування (англ. Rape)

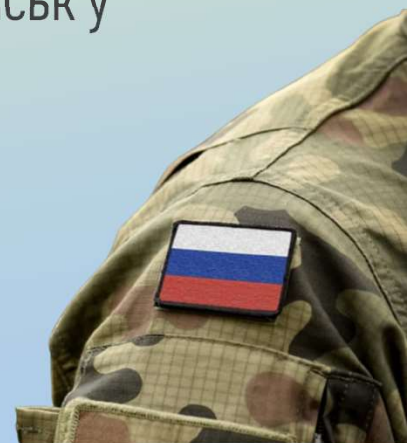
— сексуальний злочин, що полягає у вчиненні статевого акту або проникненні (вагінальному, анальному, оральному) в тіло людини геніталіями чи будь-якими іншими предметами без свідомої добровільної інформованої згоди на ці дії.

Зґвалтуванням чи розбещенням є також сексуальні дії з неповнолітніми, оскільки вони не можуть дати згоду на секс.

Воєнне зґвалтування

— зґвалтування та сексуальне насильство скоєні **солдатами**, іншими **бійцями** або **цивільними особами** під час **збройного конфлікту або війни**, або під час **військової окупації**, проти цивільного населення.

- Відрізняється від сексуального насильства та зґвалтування серед військ у військовій службі.

Женевська конвенція про поводження з військовополоненими 1949 року

- стаття 14 передбачає, що військовополонені «за всіх обставин мають право на повагу до їхньої особи й честі» і що «з жінками необхідно поводитися з усією повагою, зумовленою їхньою статтю».

**ЗАБОРОНА СЕКСУАЛЬНОГО
НАСИЛЬСТВА У МІЖНАРОДНОМУ
ГУМАНІТАРНОМУ ПРАВІ**

Додатковий протокол до Женевських конвенцій від 12 серпня 1949 року, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів 1977 року

- стаття 75 передбачає заборону «знущання над людською гідністю, зокрема, принижуюче й образливе поводження, примус до проституції чи непристойне посягання в будь-якій його формі».
- стаття 76 надає жінкам безпосередній захист від «зґвалтування, примусу до проституції і будь-яких інших форм непристойних посягань»,
- стаття 77 гарантує захист дітей «від будь-якого роду непристойних посягань».

Конвенції ООН проти катувань та інших жорстоких, нелюдських або таких, що принижують гідність, видів поводження і покарання (Конвенція проти катувань).

Стаття 1 «катування»

1. за своєю природою завжди заподіює «сильний біль або страждання»;
2. завжди вчиняється «навмисно»;
3. у деяких випадках воно може переслідувати конкретну мету, наприклад, залякування;
4. майже завжди має на меті примус потерпілої особи. При цьому, останній елемент – примус – вважається невід'ємним елементом збройних конфліктів.

Інші форми сексуального насильства також можуть прирівнюватися до жорстокого, нелюдського або такого, що принижує гідність, виду поведження та покарання

- примушування близьких родичів стати свідками зґвалтування – порушення права на гуманне ставлення;
- примусова стерилізація – жорстоке поведження;
- особистий огляд ув'язненого чоловічої статі в присутності співробітника в'язниці жіночої статі – поведження, що принижує гідність

Сексуальне насильство – як злочин проти людяності

- злочини, що вчиняються в контексті широкомасштабного або систематичного нападу, спрямованого на цивільне населення. Закон № 10 Контрольної ради, створеної після Другої світової війни.
- зґвалтування та інші форми сексуального насильства чітко визнаються злочинами проти людяності та криміналізуються відповідними нормами міжнародного кримінального права

Римський статут Міжнародного кримінального суду

- міжнародний договір, що заснував Міжнародний кримінальний суд. Прийнятий на дипломатичній конференції в Римі 17 липня 1998 року і набрав чинності з 1 липня 2002 року.
- Станом на вересень 2019 року Римський статут підписали всього 155 держав, але ратифікували 122 держав.

СЕКСУАЛЬНЕ НАСИЛЬСТВО ЯК ЗЛОЧИН ГЕНОЦИДУ

Злочинні діяння переслідуються та караються як злочин геноциду, якщо вони мають на меті повне або часткове знищення будь-якої національної, етнічної, расової чи релігійної групи

- діяння, перелічені у статті II Конвенції про запобігання злочину геноциду та покарання за нього 1948 року, можуть бути витлумачені як такі, що включають сексуальне насильство. Зокрема стаття II, як і аналогічна їй стаття 6 Римського статуту, перелічує п'ять основних форм злочину геноциду:
- вбивство членів групи;
- заподіяння серйозних тілесних ушкоджень або розумового розладу членам групи;
- умисне створення таких життєвих умов, які розраховані на повне або часткове фізичне знищення групи;
- вжиття заходів, розрахованих на запобігання народженню дітей;
- примусова передача дітей до іншої групи.

**КРИМІНАЛЬНО-ПРАВОВІ НОРМИ,
ЩО ЗАКРІПЛЮЮТЬ
ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЗА ВЧИНЕННЯ
СЕКСУАЛЬНОГО НАСИЛЬСТВА В
УКРАЇНІ**

**6 грудня 2017 – Закон України №2227 VIII
«Про внесення змін до Кримінального та Кримінального
процесуального кодексів України з метою реалізації
положень Конвенції Ради Європи про запобігання
насильству стосовно жінок і домашньому насильству та
боротьбу з цими явищами»**

- 2019 року набрали чинності зміни, відповідно до яких:
«зґвалтування» тепер означає «вчинення дій сексуального характеру, пов'язаних із вагінальним, анальним або оральним проникненням в тіло іншої особи з використанням геніталій або будь-якого іншого предмета, без добровільної згоди потерпілої особи», а згода вважається «добровільною, якщо вона є результатом вільного волевиявлення особи, з урахуванням супутніх обставин».

- Кримінальна відповідальність за порушення законів та звичаїв війни встановлена статтею 438 ККУ. Ця стаття встановлює покарання за жорстоке поводження з військовополоненими або цивільним населенням, вигнання цивільного населення для примусових робіт, застосування засобів ведення війни, заборонених міжнародним правом, інші порушення законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, а також віддання наказу про вчинення таких дій.

- Кримінальний кодекс в окремій статті 442 встановлює відповідальність і за злочин геноциду. Він визначається як «діяння, умисно вчинене з метою повного або часткового знищення будь-якої національної, етнічної, расової чи релігійної групи шляхом позбавлення життя членів такої групи чи заподіяння їм тяжких тілесних ушкоджень, створення для групи життєвих умов, розрахованих на повне чи часткове її фізичне знищення, скорочення дітонародження чи запобігання йому в такій групі або шляхом насильницької передачі дітей з однієї групи в іншу»

РЕФОРМА ЗАКОНОДАВСТВА УКРАЇНИ У ЗВ'ЯЗКУ ІЗ ВІЙСЬКОВИМ КОНФЛІКТОМ

- законопроект «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо імплементації норм міжнародного кримінального та гуманітарного права» № 2689.

**Закон України “Про ратифікацію Конвенції
Ради Європи про запобігання насильству
стосовно жінок і домашньому насильству та
боротьбу із цими явищами” від 20.06.2022
№ 2319-IX**

**Закон України «Про соціальні послуги»
від 17 січня 2019 року
№ 2671-VIII**

Постанова Кабінету Міністрів України від 1 червня 2020 р. № 587 «Про організацію надання соціальних послуг»

ПРИЙНЯТІ ЗАКони

7 грудня 2017 – Закон України №2229VIII
«Про запобігання та протидію домашньому
насильству»

Постанова Кабінету Міністрів України від
22.08.2018 № 658 «Про затвердження Порядку
взаємодії суб'єктів, що здійснюють заходи у
сфері запобігання та протидії домашньому
насильству і насильству за ознакою статі»

ПРИЙНЯТІ ЗАКОНИ

14 березня 2018 – Закон України №2334 VIII

«Про внесення змін до Кримінального кодексу України щодо захисту дітей від сексуальних зловживань та сексуальної експлуатації»

ДОМАШНЄ НАСИЛЬСТВО:

- окремий злочин (ст. 126-1)
- обтяжуюча обставина (ст. 67, 152, 153 КК)

оновлене визначення:

згвалтування (ст. 152 КК)

жорстоке поводження та приниження, що мають системний характер, як пом'якшуюча обставина для постраждалих, які вчинили насильницький злочин проти кривдника (ст. 66, 116, 123 КК)

введено судову процедуру щодо застосування обмежувальних заходів (ст. 79, 91-1 КК)

ВИЗНАНО ЗЛОЧИНАМИ:

- примушування до шлюбу (ст. 151-2)
- сексуальне насильство (ст. 153)
- каліцтво статевих органів (ст. 121)
- примушування до стерилізації (134 КК)
- примушування до абортів (ст. 134 КК)
- невиконання обмежувальних заходів, обмежувальних приписів або не проходження програми для кривдників (ст. 390-1 КК)

Особи, які незаконно утримувались

=

особа, яка постраждала від торгівлі людьми, – будь-яка фізична особа, яка стала об'єктом торгівлі людьми і визнана такою відповідно до положень Закону України «Про протидію торгівлі людьми».

Особи, які перебували в полоні

Полон — обмеження свободи особи, що брала участь у військових діях, з метою недопущення її до подальшої участі в них. Особа, що потрапила в полон називається полонений (староукраїнською — бранець, полоненник).

- Закон України «Про протидію торгівлі людьми»,
- Стаття 149 Кримінального кодексу України особи, які незаконно утримувалися або перебували в полоні, таким чином могли бути використані у збройному конфлікті, а тому мають право на встановлення статусу особи, яка постраждала від торгівлі людьми.

Підстави встановлення статусу особи, яка постраждала від торгівлі людьми

Підставами для встановлення статусу є:

- укладення незаконної угоди щодо особи, яка вважає себе постраждалою від торгівлі людьми;
- вербування, переміщення, переховування, передача або одержання особи, яка вважає себе постраждалою від торгівлі людьми, з метою експлуатації, у тому числі сексуальної, шляхом обману, шахрайства, шантажу, її уразливого стану або застосування чи погрозою застосування насильства з використанням службового становища або матеріальної чи іншої залежності від іншої особи;
- документи та матеріали, що зібрані під час проведення перевірки і підтверджують можливість встановлення статусу.

Стаття 5. Суб'єкти, які здійснюють заходи у сфері протидії торгівлі людьми

- Стаття 5. Суб'єкти, які здійснюють заходи у сфері протидії торгівлі людьми
- 1. Суб'єктами, які здійснюють заходи у сфері протидії торгівлі людьми, є:
 - 1) Президент України;
 - 2) Кабінет Міністрів України;
 - 3) центральні органи виконавчої влади;
 - 4) місцеві органи виконавчої влади;
 - 5) закордонні дипломатичні установи України;
 - 6) заклади допомоги особам, які постраждали від торгівлі людьми.

Стаття 8. Загальні повноваження місцевих державних адміністрацій у сфері протидії торгівлі людьми

- 1. Місцеві державні адміністрації відповідно до визначених в установленому порядку повноважень у сфері протидії торгівлі людьми:
 - 1) забезпечують проведення соціальної роботи та надання соціальних послуг особам, які постраждали від торгівлі людьми;
 - 2) організують проведення інформаційних кампаній, у тому числі з використанням засобів масової інформації;
 - 3) забезпечують створення і підтримку "гарячих ліній", пунктів консультування та розповсюдження інформаційно-просвітницьких матеріалів з питань попередження торгівлі людьми;
 - 4) співпрацюють з об'єднаннями громадян з питань попередження торгівлі людьми;
 - 5) відповідно до визначеної Кабінетом Міністрів України процедури беруть участь у роботі щодо встановлення статусу особи, яка постраждала від торгівлі людьми;
 - 6) забезпечують впровадження та функціонування Національного механізму взаємодії суб'єктів, які здійснюють заходи у сфері протидії торгівлі людьми;
 - 7) реалізують заходи, що сприяють викоріненню передумов торгівлі людьми, зокрема щодо попередження насильства в сім'ї та дискримінації за ознакою статі;
 - 8) вживають заходів для підвищення рівня обізнаності серед батьків та осіб, які їх замінюють, щодо протидії торгівлі дітьми та осіб, які постійно контактують з дітьми у сферах освіти, охорони здоров'я, культури, фізичної культури та спорту, оздоровлення та відпочинку, судовій та правоохоронній сферах.

Суб'єктами, що здійснюють заходи у сфері запобігання та протидії домашньому насильству, є:

- сільські, селищні, міські, районні у містах (у разі їх створення) ради, їх виконавчі органи, до повноважень яких належить здійснення заходів у сфері запобігання та протидії домашньому насильству.
- служби у справах дітей;
- уповноважені підрозділи органів Національної поліції України;
- органи управління освітою, навчальні заклади, установи та організації системи освіти;
- органи охорони здоров'я, установи та заклади охорони здоров'я;
- центри з надання безоплатної вторинної правової допомоги;
- суди;
- прокуратура;
- уповноважені органи з питань пробації.

Стаття 14 Повноваження загальних та спеціалізованих служб підтримки постраждалих осіб

- надання відповідно до компетенції постраждалим особам соціальних послуг, медичної, соціальної, психологічної допомоги на безоплатній основі, сприяння наданню правової допомоги, а також забезпечення тимчасового притулку для таких осіб та їхніх дітей у порядку, передбаченому законодавством;
- інформування в установленому законодавством порядку місцевих державних адміністрацій та органів місцевого самоврядування про осіб, яким надавалася допомога, та про результати її надання.

Загальні служби підтримки постраждалих осіб:

- 1) центри соціальних служб для, центри надання соціальних послуг;
- 2) притулки для дітей;
- 3) центри соціально-психологічної реабілітації дітей;
- 4) соціально-реабілітаційні центри (дитячі містечка);
- 5) центри соціально-психологічної допомоги;
- 6) територіальні центри соціального обслуговування (надання соціальних послуг);
- 7) інші заклади, установи та організації, які надають соціальні послуги постраждалим особам.

Спеціалізовані служби підтримки постраждалих осіб :

- 1) притулки для постраждалих осіб,
- 2) центри медико-соціальної реабілітації постраждалих осіб,
- 3) кол-центр з питань запобігання та протидії домашньому насильству, насильству за ознакою статі та насильству стосовно дітей,
- 4) мобільні бригади соціально-психологічної допомоги постраждалим особам та особам, які постраждали від насильства за ознакою статі,
- 5) заклади та установи, призначені виключно для постраждалих осіб та осіб, які постраждали від насильства за ознакою статі.
- 6) можуть брати участь підприємства, установи та організації незалежно від форми власності, громадські об'єднання та іноземні неурядові організації, фізичні особи - підприємці, які відповідають критеріям діяльності суб'єктів, що надають соціальні послуги, а також фізичні особи, які надають соціальні послуги, у тому числі послуги патронату над дітьми.
- 7) Докладніше:
https://kodeksy.com.ua/pro_zapobigannya_ta_protidiyu_domashn_omu_nasil_stvu/6.htm

У здійсненні заходів у сфері запобігання та протидії домашньому насильству, зокрема виявленні фактів домашнього насильства, наданні допомоги та захисту постраждалим особам

можуть брати участь підприємства, установи та організації незалежно від форми власності, громадські об'єднання та іноземні неурядові організації, фізичні особи - підприємці, які відповідають критеріям діяльності суб'єктів, що надають соціальні послуги, а також фізичні особи, які надають соціальні послуги, у тому числі послуги патронату над дітьми.

Виявлення та реагування на випадки жорстокого поводження з дітьми в умовах воєнного стану

РЕКОМЕНДАЦІЇ щодо виявлення та реагування на випадки жорстокого поводження з дітьми в умовах воєнного стану розроблені Міністерством соціальної політики разом із Міністерством внутрішніх справ

Порядок забезпечення соціального захисту дітей, які перебувають у СЖО, у тому числі дітей, які постраждали від жорстокого поводження

Постанова КМУ від 01.06.2020 № 585

**Алгоритм взаємодії суб'єктів
соціальної роботи під час надання
допомоги особам, які постраждали
від насильства та торгівлі людьми**

Загальні підходи на яких базується взаємодія суб'єктів, що залучені у систему допомоги постраждалим особам від сексуального насильства

- *Підхід, який базується на забезпеченні прав і свобод людини, повазі та добровільності отримання допомоги.*
- *Підхід, зорієнтований на права постраждалих осіб*
- *Комплексний інтегрований підхід:*
 - ефективного реагування на факти насильства;
 - надання допомоги та захисту постраждалим особам;
 - забезпечення відшкодування заподіяної шкоди;
 - належного розслідування фактів насильства та притягнення кривдників до передбаченої законом відповідальності.
- *Підхід Комплексність*

Міністерство соціальної політики листом рекомендувало:

1. Активізувати роботу дорадчих органів регіональних координаційних рад.

2. Визначити на регіональному, районному та/або місцевому рівнях координатора

3. Забезпечити в області функціонування для постраждалих осіб консультативного кризового телефону.

4. Визначити на регіональному, районному та/або місцевому рівнях координатора та перелік закладів, які працюватимуть за принципом «Єдиного вікна»

5. Розмістити інформаційні матеріали щодо можливості безкоштовного отримання належних послуг

Зкоординованість міжвідомчого реагування є цінною насамперед для постраждалої особи, яка відчуватиме:

- працює налагоджена система реагування,**
- можна уникнути повторного травмування при зверненні до наступного суб'єкта,**
- заходи вживатимуться своєчасно і послідовно,**
- системі можна довіряти,**
- кожен випадок дістає належного реагування і це зменшує ймовірність рецидиву.**

- постраждалі особи отримають необхідні допомогу, захист і підтримку завдяки низці **ефективних, своєчасних і послідовних послуг**;
- покращиться якість послуг, які надаються постраждалим особам, і знизиться ризик повторного вчинення насильства;
- завдяки навчанню (у тому числі спільному) фахівці всіх залучених до запобігання та протидії домашньому насильству суб'єктів отримають необхідні знання і навички та зможуть надати ефективну допомогу та послуги, адаптовані до потреб конкретної постраждалої особи;
- підвищиться довіра постраждалих осіб, зросте їх готовність звернутися за допомогою до уповноважених установ (організацій) і кількість таких звернень;
- приведе до глибоких і стійких змін і допоможе забезпечити нетерпиме ставлення до будь-яких проявів домашнього насильства як на рівні окремої громади, так і на рівні України.

Алгоритм дій у випадку виявлення насильства та торгівлі людьми:

1

Виявлення постраждалих -

Інформування поліції, ссд, військової адміністрації, сільської, міської ради ОТГ, сприяння у наданні медичної допомоги

2

Здійснення оцінки ризику (поліція), проведення судово-медичної експертизи, оцінки рівня безпеки дитини(ССД), Встановлення статусу.
Інформування про права та можливості отримання допомоги

3

Проведення розслідування (поліція/прокуратура)
Залучення до опитування психолога
Здійснення оцінки потреб

4

Надання соціальних послуг та допомоги постраждалим суб'єктами, відповідно до повноважень

5

Інформування про вжиті заходи уповноваженої особи.

Порядок встановлення статусу особи, яка постраждала від торгівлі людьми

- Особа, яка вважає себе постраждалою від торгівлі людьми повинна здійснити наступні кроки:
- Подати за місцем перебування до місцевої держадміністрації [заяву про встановлення статусу](#) за формою, затвердженою Мінсоцполітики. Іноземець або особа без громадянства, що не володіє українською або російською мовою, заповнює заяву з перекладачем. Для встановлення статусу дитині, яка постраждала від торгівлі людьми, заява подається до місцевої держадміністрації її законним представником або особою, якій стало відомо про таку дитину.
- Пройти співбесіду з відповідальною особою, яка призначається протягом трьох днів з дня подання заяви та заповнити [опитувальний лист](#). Під час співбесіди Посадова особа оформляє [розписку про нерозголошення відомостей](#), які їй стали відомі під час проведення співбесіди.
- На підставі інформації, отриманої під час проведення співбесіди, посадова особа оформляє протягом двох робочих днів [облікову картку особи](#), проводить перевірку відомостей отриманих під час проведення співбесіди та направляє документи до Міністерства соціальної політики.
- Відповідно до [постанови Кабінету Міністрів України від 23.05.2012 року № 417 «Про затвердження Порядку встановлення статусу особи, яка постраждала від торгівлі людьми»](#) - процедура отримання статусу не повинна перевищувати 19 робочих днів з моменту звернення особи.
Статус надається терміном на 2 роки та може бути продовжений строком на 1 рік.

**Сексуальне насильство під час війни:
як поводитися ПОСТРАЖДАЛІЙ
ОСОБІ, куди звертатися і що робити
після того, що сталося**

Якщо ви постраждали від сексуального насильства

- За можливості, спробуйте **знайти найбільш безпечне для себе місце**
- **Спробуйте** звернутись за медичною допомогою для фіксації стану здоров'я **до медичних закладів** ☎ **103**
- **Повідомте про злочин:**
 - Нацполіцію ☎ **102**
 - Генеральну прокуратуру ☎ **0 800 507 001**
 - Урядову гарячу лінію ☎ **15 47**
- **Максимально задокументуйте злочин** (за можливості проведіть фото/відео фіксацію та зафіксуйте можливих свідків)

Зверніть увагу !

Якщо ви перебуваєте на тимчасово окупованій території і не маєте змоги звернутися до уповноважених органів влади – **повідомте про злочин Офіс Генерального прокурора на:**

телефонну лінію:

☎ **096 755 02 40**

електронну пошту:

✉ **conflict2022.ua@gmail.com**

Де отримати психологічну та юридичну підтримку?

Контактний центр системи надання безоплатної правової допомоги

☎ **0 800 213 103**

Урядова гаряча лінія

☎ **15 47**

Національна гаряча лінія з попередження домашнього насильства, торгівлі людьми та ґендерної дискримінації

☎ **116 123 / 0 800 500 335**

Що необхідно зафіксувати?

- обставини злочину з детальним описом
- місце злочину (конкретна адреса / позначка на мапі)
- дата та час злочину
- ПІБ, дата народження, контактні дані постраждалої особи
- детальна інформація про злочинців (кількість, якщо відомо – імена та посади, наявність зброї, про що розмовляли між собою, тощо)
- інформація про схожі випадки у вашій місцевості
- завдана шкода (матеріальна, моральна, тощо)
- якщо ви перебуваєте на тимчасово окупованій території – зберіть контакти свідків, зробіть фото / відео з місця подій

Як передати інформацію для подальшого розслідування?

- Офіс Генерального прокурора України:

www.warcrimes.gov.ua/ #how

- телеграм-боти:

@stop_russian_war_bot

@war_crime_bot

**ДЯКУЮ ЗА УВАГУ!
З УКРАЇНОЮ В СЕРЦІ!
РАЗОМ ДО ПЕРЕМОГИ!**

